

Ollenhauer pridobiva na ugledu Adenauer pa še ne more iz krize

BERLIN, novembra — Rezultati pokrajinskih volitev v Baden-Wuerttembergu, ki so jih objavili pretekli torki v zahodnonemškem tisku, so zavedli nekoga nemškega humorista na primerjavo Ollenhauerja in vodilnih socialističnih demokratičnih osebnosti s čemučarji na vodi, ki se, stoje na nekem velikem valcu z veliko hitrostjo približujejo obali. Vprašanje, ki ga on postavlja, se glasi: Vse to je talo, a kaj bodo napravili talci, ko bodo dosegli obalo?

Karikatura je vsekar duhovita, vprašanje pa je v precejšnji meri upravičeno, četudi je morda sedaj še nekoliko preuranjeno. Do zveznih splošnih volitev imamo še skoraj leto dni, in kdo ve, kaj se bo še zgodilo do prihodnjega septembra. Vendar je dejstvo, da se na va popularnosti nahajajo dana socialdemokrati, in da se krščansko demokratična unija nahaja v krizi.

Po podatkih nemške časopisne agencije so socialdemokrati v Baden-Wuerttembergu dobili 10 milijonov 744.000 glasov, krščansko demokratična unija pa nekaj več kot 8 milijonov. Za njimi so svobodni demokrati s tremi milijoni in blok beguncev z milijon glasov. Za razne kombinirane liste je glasovalo vsega skupaj okrog 9 milijonov volivcev. V primerjavi z zveznimi volitvami iz leta 1953, je socialdemokratiška stranka zabeležila 7 odst. porast (od 25 na 32,2 odst. od skupnega števila glasov), medtem ko so krščanski demokrati izgubili približno en odstotek. Vse ostale stranke so morale zadovoljiti z manjšim številom glasov, kot pred tremi leti.

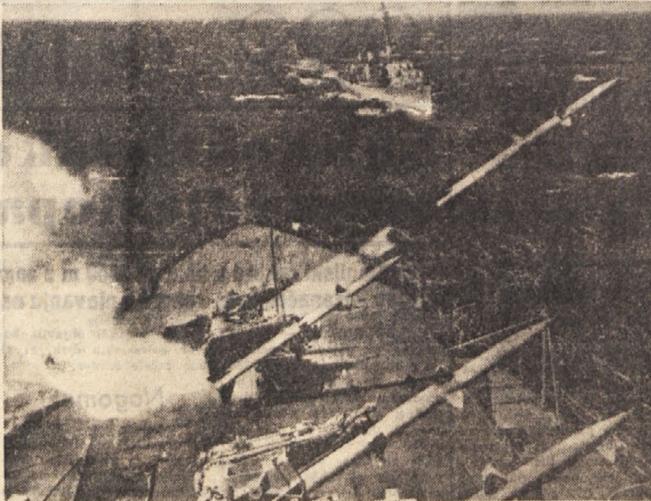
Kljub temu, da občinske upravne volitve ne pomenijo isto kot splošne politične volitve, vendarle imajo svoj pomen in morejo do neke mere služiti za barometer političnega položaja. Točno je, da Nemci, ki volijo svoje občinske moške, pogosto poizkušajo na njihovo strankarsko pripadnost in vidijo v kandidatu predvsem osebnost; toda prav tako je točno, da je ta občini veljal tudi za poslednje občinske upravne volitve v krajih, v katerih so krščanski demokrati, skupno s svojimi zavezniki, na teh volitvah izšli kot zmagovalci. V mnogih primerih so volivci stajali križec pred lumeni ljudi, ki so se potegovali za rešitev krajevnih vprašanj; nikakega dvoma pa

Lov na zlatnike v Franciji

Sreča je zares slepa. To lahko reče tudi neki francoski siromak v Fontenayu, ki se je dolgo časa boril za stanovanje. Ko so mu oblasti dodelile za stanovanje zapuščenno staro kavarno, jo je z ženo hotel spraviti v red. Med čiščenjem je med dvema stopnicama opazil luknjo. Zateel je bežati in odkril zemljen lonec s 118 zlatniki napoleoni in 173 kovanci po 10 frankov, ki so prav tako zlati. Skupna vrednost zaklada znaša okoli tri milijone lir.

Posteni najditelj je zaklad takoj odnesel na komisariat. Ker pa francoski zakon pravi, da se zaklad, ki ga je nekdo odkril na tujem kraju, razdeli na pol med lastnikom aterasa in najditeljem, se bo najditelj moral zadovoljiti samo s polovico. Slepa sreča pa je lastniku zapuščenega kavarna še pred sv. Miklavžem prinesla kar lepo darilo.

V Saint-Leuu pa je skupina delavcev odkrila 203 zlatnike.

Poklicni vojaki so zares lahko veseli, vojaška tehnika krepko napreduje. Pred nekaj leti so šele začeli z gradnjo vodnih izstrelkov in so prve rezultate beležili kot velik uspeh. Današ pa ima vodeni izstrelki že celo samo. Na sliki pomorske vaje z vodenimi izstrelki vrste «Terrier» z ameriške bojne ladje «Mississippi».

SIMFONIČNI KONCERT SLOVENSKE FILHARMONIJE

D. Bratuž in L. Toffolo pred ljubljansko publiko

Na šestem rednem simfoničnem koncertu Slovenske filharmonije sta v petek, 23. novembra, gostovala v ljubljanski filharmonični dvorani dva tržaška umeznika; operni in simfonični dirigent Luigi Toffolo, ki ga na naši bralci poznajo po izvrstnih predstavitvah v Verdiju in nič manj intenzivnih interpretacijah simfoničnih koncertov in mlada, ambiciozna pianistka Damijana Bratuž. To gostovanje, to koproduktivno potezo je treba posebej poudariti iz dveh razlogov: prihod italijanskega dirigenta Toffola v Ljubljano je v mnogem podpri prizadevanja po vzajemnih prijateljskih odnosih dveh sosednjih držav in je torej taka oblika vredna spoštovanja. Drugi razlog, zaradi katerega je bilo vredno napisati priložni uvod, pa se kaže v perspektivnih možnostih izmenjave tržaških in ljubljanskih odnosov italijanskih in jugoslovanskih opernih in simfoničnih dirigentov. To velja kajpada tudi za soliste, dasi so le-ti imeli doslej na italijanski strani veliko prednost, to je, v večjem številu in večkrat so gostovali v Jugoslaviji kakor obratno. Poudarek ljubljanskega simfoničnega koncerta, ki ga je vodil tržaški dirigent Toffolo in pri katerem je sodelovala pianistka Damijana Bratuževa, je po mojem mnenju bolj v prijateljskih stikih dveh mest, ki niti nista tako daleč drugo od drugega. Bolj v obojestranskih prizadevanjih po razumnem spoznavanju produktivne in reproduktivne ustvarjalnosti na Tržaškem in v Sloveniji, in Italiji in Jugoslaviji.

Dirigent Luigi Toffolo si je za svoje ljubljansko gostovanje izbral primeren repertoar: tri stavke iz Ghedinijeve Partite 1925 (ne 1924, kakor je to napačno navajal Koncertni list), Schumannov Klavirski koncert in za zaključek Četrto simfonijo Petra Čajkovskega. Z Ghedinijevo Partito je Slovenska filharmonija zabeležila prvo izvedbo.

Giorgio Federico Ghedini sodi med najbolj talentirane in prej ko slej najbolj zanesljive italijanske skladateljske osebnosti našega časa. Se posebej velja poudariti zanesljivost, kajti njegova številna in redka simfonija, vokalna in instrumentalna dela so že trdnost zasidrana v modernem snovanju petdesetih let tega stoletja. Trije starki iz njegove

Pianistka Damijana Bratuž in dirigent Tržačan Luigi Toffolo, ki sta imela pred dnevi v Slovensko filharmonijo koncert v Ljubljani.

KAJ SO AMERIŠKI ZDRAVNIKI ZVEDELI OD SVOJIH SOVJETSKIH KOLEGOV

Pomen dolgega in globokega spanja pri zdravljenju duševnih bolnikov

Tako spanje dosežejo s podkožnim vbrizgavanjem plina, ki povzroča evforijo - Ne vemo pa še, če ima ta način zdravljenja tudi trajno vrednost

Skupina zdravnikov iz Kalifornije, ki je imela te dni priložnost, da skupaj s številnimi ameriški pisatelji in novinarji obišče zdravstvene naprave in ustanove sovjetske zdravniške vede, je izjavila, da je napravil nanje zelo ugoden vtis napredek, ki ga je dosegla sovjetska znanost na področju zdravljenja duševnih bolezni, področje študija, ki predstavlja za znanost največje težkosti, bodisi zaradi tega, ker razpolagamo še vedno s fragmentarnimi teoretičnimi teorijami, bodisi zaradi tega, ker na tem področju ni mogoče, kakor na drugih področjih medicine, uporabljati živali, razen v skrajno omejenem obsegu, kot poskusni in približni modeli, ki naj bi veljali tudi za človeka.

Sovjetski znanstveniki so svojim ameriškim kolegom obrazložili svoja raziskovanja o uporabi plina, ki povzroča evforijo, v nekaterih oblikah psihoze in o uporabi električnega toka, kot činitelja za normalizacijo pri raznih oblikah duševnega neravnovesja. Dr. O. V. Kerbikov, ravnatelj ene od moskovskih medicinskih ustanov, je ameriškim zdravnikom obrazložil nekatere oblike zdravljenja s spanjem, ki ga povzroča s podkožnimi injekcijami plina, ki povzroča evforijo. V nekaterih oblikah manjše, pri katerih je bolnik podvržen globoki, kronični melanholiji, in se zapre vase, so opazili, da s podkožnim vbrizgavanjem omejenega plina povzroča daljše in globoke spanje, kot tisto, ki nastopi, če se omenjeni plin le vdihava. Po takem spanju se bolnik prebudi z občutkom večjega zaupanja v samega sebe.

Evforični učinek, nato pa zapade v spanje, ki more trajati 4 do 6 ur. Naslednji dan po injekciji spi bolnik dlje in globlje, kot navadno. Element, ki ugodno vpliva na zdravljenje ni v neposrednem učinku tega plina, ampak v spanju. To globoko spanje prisili vsa živčna vozlišča organizma, k popolni popustitvi, pri čemer se sprostito določene sile, ki jih bolnik v budnem stanju uporablja podzavestno.

Duševni bolnik — tako je objasnili sovjetski znanstveniki — je pogosto podoben naseljeni ladji, ki je običajna na čerih in se naglaja. Tako si moramo predstavljati njegovo stanje duševnega neravnovesja. Kadarkoli omogočimo bolniku daljše in globlje spanje, je kakor če bi povečali višino vode okrog ladje. Le-ta ostaja ista kot prej, ampak se osvobodilo pridobi spet prejšnje ravnotežje. Neko podobno vrsto ravnotežja nam da zdravljenje s spanjem, če ga s previdnostjo uporabljamo pri zdravljenju duševnih bolnikov.

Mnogi bolniki, ki so bili podvrženi takemu postopku, so dosegli zboljšanje svojega zdravstvenega stanja. Vendar je še prezgodaj, da bi mogli reči, da imajo ti rezultati trajno vrednost.

Drugi znanstveniki iste ustanove, ki je ogromno središče za razširjanje medicinske kulture, so izvršili zanimive poskuse z električnim tokom pri zdravljenju duševno bolnih. Njihov namen je prav tako povzročiti spanje s pomočjo rahlih in doziranih električnih impulzov na možgane. Te metode ne smemo zamenjati z električnim čucom, pri katerem gre za neprimerno večji električni naboj, ki se usmeri na možgane (kar ima za neposredni učinek začasno uničenje precej globokih plasti zavesti) in ga ne moremo primerjati s tradicionalno električno narokzo, ki ima močnejše učinke.

RIHARD OREL KONEC.

Električni kontakti se izvedejo najprej nad očmi in na zadnjem delu glave. Bolnik občuti najprej rahlo šepkanje na vekah, potem zapade v neko mrtvično stanje, ki mu včasih

sledi spanje s sanjami. Včasih izostane pravo spanje in bolnik ostane v polsnu. Opazili so, da ta postopek povzroča spremembe na valih, ki jih oddajajo možgani, v nekaterih primerih vpliva na gibalnno sposobnost bolnika, aji pa izboljša njegovo kritično sposobnost, kakor je to pokazal razgovor z bolnikom, ko so prenehali delovati očetni učinki električnega postopka.

Vsekakor pa umetno spanje, ki ga tako povzroči, izboljša pogosto zdravstveno stanje bolnika. Glede tega, čemu je treba to pripisati, so mnenja izhajala v vodoravni smeri in poganjale letalo dalje.

Jasno, da tudi Rusi težijo zaradi velikih težko, ki jih terja gradnja, predvsem velika teka turbin. Ne govorimo o tem, kako so rešili vprašanje zaščite posadke ali morebitnih potnikov pred izžarevanjem.

Maketa letala, ki je v listu prikazana, dokazuje, da bo letalo zelo dolgo.

Vsa ta raziskovanja o spanju kot terapevtskem sredstvu so se razvila na plodnem terenu študija slavnega Pavlova (čigar ime je povezano z odkritji o pojojenih refleksih). Ivan Pavlov je postavil teorijo, na temelju katere morejo živčne celice, v teku razvoja, pridobiti sposobnost, da preprečijo določene dejavnosti, ki so škodljive normalnemu razvoju organizma.

Rusi napovedujejo atomsko letalo

Zadnjih smo poročali o gradnji atomskega letala v ZDA. Tedaj smo tudi povedali, da so sicer dela napredovala, vendar da se morajo graditelji boriti z izrednimi težkocami, ki jih terja to veliko, rekli bi, pionirsko delo. Današ pa bomo zabeležili vest, ki jo posnemamo iz sovjetske ilustrirane revije «Agranjok», ki v zadnji številki piše, da se bo v kratkem pojavilo na nebu sovjetsko letalo na atomski pogon.

Sprehod po naši jezikovni meji v spoznavanju ljudi, ki tod žive

pisovati le njihovi trdni volji in notranjim težnjam in morda tudi zavesti, da se je do določene mere ohranilo. Ker slovenske šole v Italiji že od davnaj tam kjer žive slovenske skupnosti, je upati, da bodo prej ali slej tudi na odgovornih mestih uvideli, da tudi prebivalcem teh zapuščenih krajev treba priznati pravico do šole v domačem jeziku in do šole v domačem jeziku in s tem ponizane in užaljane, kar nam pričajo mnogi primeri.

Seveda, kak otopen starček ali stara ženica sta zaradi nenehnega pitanja s to besedo mislila, da je tako že prav in včasih sem na vprašanje, kako govorijo, dobil odgovor, da zna to in ono — pa tudi čakarati sklač. — Seveda je bilo treba poučiti moža ali ženico, da ni lepo zmerjati samega sebe. In končno je bilo treba

opozoriti tudi gg. pri uredništvu lista, ki izhaja v Vidmu v furlanščini, naj v svojih člankih dokončno prenehajo z uporabo tega nedostojnega jezika. Takratni urednik (od tega je že nekaj let) se je zaradi te intervencije začudil, češ da to ni posvika in da ni bil v tem namen žaltive itd. Zadeva je prišla pred konzorcijski lista. Prejšnji urednik — duhovnik — je že prej odstopil, ker se verjetno ni mogel spriznati s pravilnim izrazom slovensko. Novi, umerjeni in uvideni člani uredništva so s tem izrazom prenehali in nekaj časa pošiljali list gorilski Prosveti, da bi videli rezultat pametnega ukrepa.

RIHARD OREL KONEC.

3. Te vasice, ki so 542-500 m nad morskjo gladino, blejejo prva 153, ostali dve pa po 130 prebivalcev. Te številke so še iz predzadnjega ljudskega štetja, ker so rezultati zadnjega ljudskega štetja navedeni le celotno po občinah. Prebivalstvo pa se v zadnjih petnajstih letih, od prejšnjega ljudskega štetja, ni moglo znatno povečati, ker se itak mnogi izseljujejo. V Fijplanu je šola in župnija. Glavna cerkev sv. M. Magdalene je bolj na samem na robu vzhodja gore Kvarnan (1372 m) in je za vsa ta naselja v Brezju v. d. Fara je razsežna, posebno zaradi Brezja, do koder je skoro dobro uro na porne hoje. Se čudno, da je vedno kak duhovnik tu, ker so določki prav gotovo jako strojni, saj ne morejo vzdrževati niti cerkvnika. Na to me je opozorilo dejstvo, da opoldne ni zvoniло. Ljudje imajo komaj zase, da se zelo skromno prehranijo. Tudi tu se spomlad, poleti in jeseni doma le žene in otroci. Pominim je že nekoliko bolj živahno, ko se vrnejo moški z nekaj evenka, ki so ga trdo zaslužili v Franciji ali Nemčiji. Tisti, ki ostanejo doma, obdelujejo tisto malo zemlje, ki je na ravnicah. Glavni dohodek imajo od živinoreje, pa tudi tega je le malo.

DOBRICA ČOSIČ DALEČ JE SONCE

6. Človek bi mislil, da so vsaj v prejšnjih stihih silah v cerkvi kako slovensko besedo. Toda tudi tega ni bilo, razen morda pri spovedi, seveda, če je bil duhovnik Slovenec, ampak tih primerov je bilo zelo malo. V Reziju pa je včasih prišel kak slovenski duhovnik, toda tudi le redko, nikoli pa ne trajno. Če bi bilo dovolj slovenskih duhovnikov, bi jih morali namestiti tod.

Ob zaključku še nekaj misli o stikih in odnosih omejenega slovenskega življa do sosednih Furlanov. Koj v začetku naj povemo, da ti stiki niso bili dobri, ker so ti sosedje, pa čeprav so živeli v enakih življenjskih pogojih in imeli enake ali močno podobne družbene poglede, smatrali te naše dobre in pohlevne Slovence, ki so bili sicer zelo izolirani, za manjverne deželane in jih z vidnim zadovoljstvom pitali z nedostojnim apeiativom sklač, pa čeprav so bili oni sami še večji sklači kot ti. Saj so si morali v tujini prav tako trdo služiti svoj kruh in so bili pri tem vprav zaradi tega gledani postrani. Pa tudi inteligenta ni zaostajala v tem. Tako je trajalo dohodi desetletja in šele po zadnji

Pavle je pozval k redu, a njemu ni ničesar dejal. V trenutni tišini, ko je tudi veter nekako zastal in se pomiril, je začel govoriti Uca, počasi, s poudarkom na vsaki besedi.

Za vsa to zmešnjavo in nesrečo si ti kriv! — Je mislil Vuksan, medtem ko je Uca govoril, ne da bi skiepal tako iz vsebine njegovega govora, pač pa iz načina, kako je razlagal svoje mnenje. S tem se je v glavnem strinjal, toda želela ga je Učova mirna zbadljivost. Komaj se je vzdrljal, da mu ni rekel nekaj žaljivega, ko je Uca na koncu dejal: «... Če ste vi, tovariši, taksnega mnenja kakor Pavle, tedaj kot komandant ne prevzame odgovornosti za usodo odreda.» «Točno! Vsi intelektualci so na svoj način motivlja, oportunisti. Kakšen komunist je to, ki v najtežavnejšem položaju noče izpolniti nalogo?... Ni prav!» si je Vuksan govoril, ne da bi poslušal Gvozdena, ki je po svoje obirno obnavljal Učove besede.

«Jaz bom poslušal partijo. Pravilno! Partija se nikoli ne zmoti.» se je odločil Vuksan in v kratkih besedah izjavil, da se «stodostno strinja» s Pavletom, obmetavajoč vse, ki se niso z njim strinjali, z oportunisti in paničarji. V resnici pa ni bil popolnoma trden, da ima komisar prav.

Prav pod pritiskom tistih, ki so ves čas sestanka molčali, in proti Pavletovemu odločnemu nasprotovanju je celica sklenila, da bodo vendar počakali na stališče OK, ki ga bo po njihovem mnenju zanesljivo prinesel prihodnjo noč kurir Jovan.

Partijski so se razšli v nerazumljivem mrmanju. Med vsemi je bil Vuksan na svoj fantovski način najbolj zaskrbljen in nesrečen. Čutil je, da se je nočjo zgodilo nekaj strasnega, s čimer pa se začelja še kaj strašnejšega.

4. Pavletu ni bilo do spanja. Sedel je zamišljen, razburjen in nemiren. Uca in Gvozden sta drezala v ogenj in molcala. Pavletu se je zdelo, da sta prisiljena mirna, njemu navkljub. Uca se je celo čimno nasmihal. Pavle ga je mrzko pogledal: ni vedel, kam bi s seboj. Nepriljetno mu je bilo, da sedi z njima. Od želje, da bi prižgal cigareto, ga je prijemala nervoza. Dva dni ni kadil in prav do tega trenutka kakor da je pozabil na tobak. Leto življenja bi dal za eno cigareto. Če bi mu jo nekdo za to ceno ponudil, se ne bi niti sekunde obotavljal. Ves zavojček tobaka bi zdajje pokadil. Koder las je spustil čez obraz in ga grizljal z zobmi. Uca je kakor njemu navkljub prevrnil žepe, jih iztresel v košček časopisa in iz prahu zvil za palec debelo cigareto. Pavle ga je hotel zaprositi za nekaj dimov, pa se je vzdrljal, majajoč z glavo, kakor da bi se česa branil. Uca se je vedel, kakor da ne opazi njegove prisotnosti. Zaradi tega je bil Pavle še bolj užaljen; začutil je, da ga sovraži, in sicer, kakor se mu je zdelo, samo zaradi tobaka in njegove seblenosti. Hotel je vstati in iti ven, pa se je obvladal in ostal še dalje v istem položaju ter grizel in kustral las. Gvozden se je zleknil spat in obrnil hrbet k ognju. Ko je

(Nadaljevanje sledi)

